

Sermo

in lecto flexis genibus et deuote dicendo Pater noster. Ave maria. Credo in deum tecum alijs multis sum tuam devotionem et habebis prosperitatem in corpe et in anima. Et ideo David in ps. lxx. Jubilate in primo. Benedictus dominus qui non amo uit orationem meam et misericordiam suam a me. Et sic continua et non dimittas eam propter socium vel propter aliam cam. Et vide hic exemplum. Quidam lombardus voluit mundum videre et visitare singulariter sanctum sepulchrum iesu christi cum uno scutifero et accepit licetiam ab uxore sua et posuit quotidie dicere patrem noster. Ave maria. et immedia te incepit et continuauit quotidie suam orationem et fuerunt semper in columnes. Contigit quod reuertendo ad domum suam et cum iam esset prope castrum non curauit ultra facere orationem dicens. O iam sum prope nostram domum. non oportet modo facere orationem. In posterum sic accedendo versus domum. Ignis accensus est in castro et castrum et filii propter uxorem omnia combusta sunt. Ergo videatis quod ex omissione orationis omnia ista aduenierunt sibi. Noli ergo orationem dimittere quod quis sit parua continua illa. Et ideo dicitur. I. ad Thessalon. v. Semper gaude te in domino sine intermissione orate. in omnibus gratias agite. Hec est enim voluntas dei in christo iesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. prophetias nolite spernere. Omnia autem probate quod bonum est tenete. ab omni specie mala abstinetis vos. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia. ut integer spiritus vester et anima et corpus sine querela in aduentu domini nostri iesu christi serueretur. Fidelis est quod vocavit vos. qui etiam faciet fratres orare pro nobis. Sumamus ergo huius mulieris exemplum. Et ecce hic secundum exemplum quomodo habuit firmam stabilitatem. Tertio seruauit veram humilitatem. Nam ista mulier seruauit istam humilitatem quod christus canem eam appellauerit vel assimilauerit. Et ista bona mulier dixit. Ecce domine nra et catelli comedunt de misericordiis que cadunt de mensa donorum suorum. Tunc iesus vides fidem istius mulieris dixit. Magna est fides tua. Et ideo dicebat mulier non peto magnum miraculum velut resurgere mortuos nec solem retroire. mare rubrum dividere. sed ut liberes filiam meam vincam. Fac ergo domine mihi istam gratiam et christus dengare non potuit. Quero nunc cur christus tantum fecit illi desiderare quod petebat. videtur contra se esse eius doctrinam. Nam dicitur proverbius. Me dicas amico tuo yade et reuertere cras dabo tibi cum statim possis dare. Item dicitur. I. ad Corinthi. ix. Unusquisque perdestinavit in cordu suo non ex tristitia aut necessitate sed ex hilaritate. hilarem enim datorum diligit deus. Responsio quod christus hoc fecit dupli ratione. Primo ex parte mulieris. secundo ex parte nostra. primo ex parte mu-

I

lieris propter meritum augendum. Christus enim per istam dilationem fecit eam ascendere et crescere in ardenti deuotione et amore ad deum et spe. et sic christus propter implere petitionem mulieris distulit ut mulier ista plus haberet quam si illico dedisset quod a principio non tantum habuisset. sed postea dedit propter amorem et humilitatem. et circa hoc audiatis parabolam. Miles quidam erat qui multum diligebatur ab imperatore et iste miles petebat ab eo gratiam. et iste imperator noluit sibi dare pomum. et dedit sibi primo castrum adhuc patientem. et dedit sibi pomerium. et iste importune dedit pomum. Ecce quod si cito dedisset pomum solum pomum habuisset et non alia. Ita dicamus de ista patienti pomum. Nam christus dedit primo sibi castrum quia ardorem. secundo patientem. et ecce equum. tertio humilitatem. et sic secundo charitatem. et sic plus habuit. Secundo christus hoc fecit dando nobis exemplum et humiliemus nos in deuota oratione. quia quando emus. Sunt duo homines equalis meriti. oratio magis humiliantis se virtute humilitatis plus ascendit. puta si unus eorum se ponat in oratione iuxta altare et alius a longe. plenus ceteris paribus astredit oratio illius quod stat a longe virtute humilitatis. Unde dicitur in ps. Respergit in orationem humilium et non spreuit precem eorum. Ideo dicitur. Oratio humiliantis se nubes penetrabit. et donec appropinquet non consolabitur et non discedet donec aspiciat altissimus. Ecce xxxv. et ecce finis ponitur. Domino placeat tecum. Deo gratias.

Feria secunda in secunda dominica
quadragesime. Sermo primus

Multa habeo de vobis loqui et iudicare. Iohann. viii. Sermo noster erit de sancto evangelio hodierno quod continet unum secretum peramentum. quod fuit inter christum et iudeos disputantes cum christo. et hoc peramentum quantum est ex una parte. scilicet christi ostendit nobis tres magnas dignitates. Prima est sapientia diuinalis. Secunda excellentia supernalis. Tertia eminentia principalis. quomodo est iudex principalis et universalis. Hicit thema. Multa habeo de vobis loqui et iudicare. sed qui me misit verax est. et ego que audiui ab eo loquor in mundo. Et cognoverunt quia pater eius dicebat deum. Dixit quod eis iesus. Cum exaltauerit filium hominis tunc cognoscetis quia ego sum. et a me ipso facio nihil. sed sicut docuit me pater loquor. Et quod me misit mecum est. et non relinquet me solum. quia ego que placita sunt ei facio semper. Hec illo loqui-

Feria secunda post reminiscere

te multi crediderunt in eum. Dicebat ergo iesus ad eos qui crediderunt ei iudeos. **S**ives tē. **D**i co primo q̄ euangeliū ostendit de christo sapiēti am diuinālē. ppter sapie diuine ē scire q̄ sunt sal uādi. t̄q̄ sunt dānandi. s. scire p̄destinatos saluādos t̄ p̄scitos dānandos. ppter scia dei ē. sicut rex qui vult facere cōuiuiū nuptiale de filio suo. p̄mo in cedula scribit t̄ eligit inuitandos duces comites t̄ barones tē. **S**ecundo ordinat conuiuum s̄m dignitatē conuiuantū. **S**ic deus pater voluit facere cōuiuiū de filio suo assumendo na turam humanā. quia sicut vir t̄ vxor nō sūt duo sed vna caro. Ita deus t̄ homo nō sūt duo i p̄sona sed vna p̄sona. **S**ponsalia facta sunt in ca mera vteri virginalis. t̄ de hoc pphetauerat dauid in ps. tanq̄ sponsus. id ē. dei filius pcedens de thalamo suo. i. vtero virginali. sed nuptie fi unt in celis. quia in hoc mūdo nō est locus cōue niens nec sufficiens. **M**att̄. xxij. **S**imile est re gnum celorū homini regi qui fecit nuptias filio suo. ex quo deus pater eternaliter ordinat illud cō uiuum. elegit inuitandos tot impatores tot re ges tot duces tē. **O** quot cōueniunt ad illud cō uiuum. **I**sta electio dicit p̄destinatio t̄ illa in uitatio dicit p̄destinatio. de quo apostol⁹ loquens tam de se q̄ de electis dicit Eph. i. elegit nos i ipso ante mūdi constitutionē. **E**cce sapientia v̄l sci entia dei. ad Rhoma. viij. **Q**uos predestinavit hos t̄ vocauit t̄ quos vocauit hos t̄ iustificauit quos aut̄ iustificauit hos t̄ magnificauit. t̄ h̄ oñ dit deus pater christo inquātū erat homo. et sic habebat scientiā p̄destinatōrū. **E**t quia sicut nō est nisi vnu esse trium p̄sonarū. sic est nisi vna p̄sona duarū substantiarū in christo. **I**tem often dit deus pater anime christi librū vite t̄ in carta dextra legit quot patriarche t̄ pphete tē. debe bant saluari siue intrare paradisum ex sua passio ne. In finistra legit quot mali plati damnabunt nec erunt digni ire ad illud conuiuiū. hec sapi enia ostēdit in euangelio. **A**nde christus disputā do cum iudeis dixit. Ego vado t̄ queretis me in peccato vestro moriemini. **N**ota ego vado. s. ad gloriam resurrectionis. s. p̄ viam passionis. que retis me vocaliter. quia iudei querebant saluato rem. t̄ nō p̄sonaliter credendo q̄ christ⁹ sit salua tor. **N**ota in peccato vestro moriemini. **J**am scie bat ipse predestinatos. **I**dem dicebat semel de apostolis. Job. xiiij. **S**cio quos elegerim non de omībus vobis dico. hoc dicebat ppter iudā dā nandum. **S**ed hic est argumentum quod vos sa citis. **S**i deus habet certam scientiam damnatorū t̄ saluandorū. **I**ā ergo quid oportet me bo num facere. nec est vis si faciam malum. quia sci entia dei nō p̄t falli. si sum de numero predestin atorū ibo cū p̄destinatis ad saluādū. siue faciā bo num siue faciā malū. **I**de de p̄scitis damnandis quare faciā bonū. q̄ sci entia dei nō p̄t falli. et sic

ero damnat⁹. t̄ ex h̄ tenet malā vitam. **R**espōsio q̄ illud argumentū est cū magna stulticia. p̄t̄ si rex inuitat te ad nuptias filij sui. si sup̄ hoc tu dic eres. sine dubio postq̄ rex inuitauerit me ibi ero t̄ nō oportet me parare. stulte t̄ fatue dices s̄ di cas. **E**x quo rex me inuitauit t̄ fecit mihi honorē volo me parare. quia ibi erunt magni nobiles et p̄sone honorabiles. expendam tantū in vna ve ste t̄ equo tē. **S**ic cōsimiliter est de p̄destinatis. quia includit q̄ tu pares te. nec sequif̄. ergo p̄de stinatio potest falli aut scientia. **R**atio. quia sci entia dei nō fallit. sed tu potes deficer p̄ malam vi tam. **V**nde si deus ore suo te inuitaret supponit q̄ pares te ne venias cū veste veteri. s. cū petō su perbie tē. quia antiquius peccatum mundi est supbia. sed venies cum noua veste humilitatis. **I**de de alijs virtūs t̄ virtutibus. **S**ed si tu dicis postq̄ ego sum inuitatus nō oportet me parare. certe nō intrabis. pilla veritate nota autoritatē christi. **M**att̄. xxv. **S**ile est regnū celorū decē virginibus. **N**ota historiam euagelij vſq̄ nescio vos. t̄ Ezech. xxiij. **T**u dixeris iusto q̄ vita suaviat t̄ cōfusus in iusticia sua fecerit iniquitatē om̄nes iusticie eius obliuioni tradent⁹ t̄ in iniquitatē sua quā opatus est in ipsa moriet⁹. **S**i autē di xero impio morte morieris t̄ egerit penitentiā p̄ peccato suo tē. vita viuet t̄ nō moriet⁹. quia ver bum dei sic intelligitur q̄ homo sit paratus. imo fortius argumentū est. si illi qui sunt in paradi so t̄ mille anni fuerunt haberēt vnu peccatū. cade rent in momento de celo. q̄uo ergo tu nō paratus poteris ascendere. **M**att̄. xxij. **I**ntrauit autē rex vt videret discubentes t̄ ibi vidit hominem nō vestitū veste nuptiali. t̄ ait illi. **A**mice quomō huc intrasti nō habēs vestē nuptialez. **A**tlle ob mutuit tunc dixit rex ministris ligatis manibus t̄ pedibus mittite eū in tenebras exteriores. non intelligatis q̄ in paradi so sit aliq̄s nō paratus s̄ intelligit p̄ hypothesim p̄ conditionē s̄ibi eēt ali quis nō parat⁹ t̄ in peccato expelleref̄. **I**do ista ratio quid oportet me facere bonū. magna stulti cia est. **S**ecundo est magna ignorantia. **M**am ta les intelligunt q̄ in libro predestinationis scriba tur sic tantū. talis saluabit Petri vel Iohes tē. **N**ō est verū. imo quecūq̄ de ordinat ad aliquē finem ordinat etiā viam t̄ modū veniēdi ad illū finem. verbi gratia. de pluia. **S**i cras debet plu ere. **J**am ordinat ante de nubib⁹ que eleuantr. tē. **I**deo liber predestinationis sic dicit. tales sal uabuntur per bona opera. talis dominus per iu sticiam. talis prelatus qui intrauit per portam t̄ dat bonū exēplū. talis intrabit ex diligētia etiā talis diues per misericordiam tē. **D**ic de quolibet statu ita q̄ simul est via t̄ terminus vel finis. **S**i ergo dimittis viam ostendis q̄ non es prede stinatus. **A**d hoc autoritas Gregorij in primoli bro dialogo. qui sic dicit. obtineri nequaq̄ pos

Sermo

sunt que predestinata nō fuerunt. sed ea que sancti viri orando efficiunt ita predestinata sunt ut p̄ cibus obtineant. Nam ipsa eterni regni p̄destinatio ita est a deo disposita ut ad hoc electi ex labore pueniant quib⁹ postulando mereantur accipere qđ eis de⁹ ante secula disposuit dare. Et ille Ignorantia est ergo dicere quid oportet me facere bonum. quia hoc est dicere. habeo ire ad talē locum ⁊ quid oportet me ire p̄ viam. quia aliter nō ires illuc nisi per viam. Idem de libro presciētie in quo nō scribit̄ solum tales damnabunt. sed simul ponit ibi finis ⁊ via. unde sic ponitur. tales damnabunt p̄ talia mala opa per iniustiam talis domin⁹ t̄c. Et ita de quolibet statu. Nam libero arbitrio cuiuslibet deus dimisit si vult. salvare vel damnari. Autoritas. Eccl. xv. Deus ab initio constituit hominem et dimisit eū in manu consilij sui. In libertate liberi arbitrii. Quia p̄ destinatio nō aufert liberū arbitriū. sequit̄ in Autoritate. Adiecit mandata ⁊ precepta sua si volueris mandata conservare cōseruabunt te ⁊ in perpetuum fidem placitā seruare. aposuit tibi aq̄m ⁊ ignem ad quod volueris porrige manum tuaz ante hominem vita ⁊ mors. bonum ⁊ malum qđ placuerit ei dabitur illi. Diceret aliquis ergo ibimus ad paradisum. quia omes volumus ire. verum est verbo volumus omes ire sed non factio in omnibus mentiuntur multi. unde si dicitis vos ire parisi⁹ ⁊ recipitis viam ad altā ciuitatem t̄c. falsum dicitis. Idem etiam multi dicunt q̄ volunt ire ad paradisum. sed recipiūt viam inferni. Unū si dicat vni superbo. Dicatis quo vultis ire. Ego volo ire ad paradisum. ⁊ ista est via supbie que tendit ad infernum. O iam dicitis q̄ vultis ire ad paradisum vos estis mendax. ⁊ sic de ceteris peccatis. Ergo ante hominem vita ⁊ mors. s. gloria paradisi ⁊ mors inferni. bonum. s. saluatio nis ⁊ malum sc̄z damnatiōis. quod placuerit dabitur illi. Tertio ista ratio est maximus error destruens p̄mo philosophiam. quia philosophi fecerunt librum de virtutibus ut gentes viuerent moraliter bene. o ⁊ quare. quia ut pueniret ad vitam eternam. ⁊ tamen iam scit deus quis erit saluatus vel damnatus. Dicere ergo q̄ ppter h̄ nō oporteat bene facere est error. quia deus qui p̄destinavit aliquid ad salutem etiam opus p̄ qđ saluabitur predestinavit. Item destruit secundo medicinam. quia vocant medici ad sanitatem habendam. ⁊ nū iam scit deus si iste curabit vel morietur. dicere ergo q̄ oporteat recipe. medicinaz satuum est quia deus scit. q̄ p̄ viam medicina habebit sanitatem. Item destruit totā industriam humanā quare rex congregat exercitum pro victoria. quia iam scit deus si debet habere victoriā vel nō. Item destruit totā theologiā ⁊ fidē christianam. quare verbum diuinum incarnationi voluit ut hominem exaltaret. quia ita sciebat

deus qui exaltarent. Idem de alijs christi operib⁹ discurre. Ideo siue prescriti siue predestinati sumus facienda sunt opa bona. quia nullus potest saluari nisi p̄ bona opa. nec damnari nisi p̄ opera mala. ideo. ii. Pet. i. Fratres satagite ut p̄ bona opa certā vīaz vocationē ⁊ electionē faciat̄ Ecce p̄ma pars vbi ostēdit sapientia dei de p̄destinatis ⁊ p̄scitatis. ideo dicit̄ christ⁹. Joh. x. vos nō estis ex ouibus meis. Secūdo ostēdit de christo sua excellentia signalis. cum dicitur iudeis vos. s. iudei de deo sum estis ego de supernis sum. vos de mundo hoc estis ego nō sum de hoc mundo. Nota quō deus qui a principio mundi fecit duas scalas creaturarum primo vnam supra spiritualium cui gradus sunt decem. primus seraphim. secūdus cherubim. tertius throni. quartus dominationes. quintus potestates. sextus virtutes. septimus principatus. octauus archangeli. non angeli. decimus anime rōnales. Secunda scala corporalium creaturarū habet etiam decem gradus. s. celum empireum p̄mus. secūdus celū cristallinum. de quo biblia dicit. ⁊ aque que super celos sunt. ⁊ a philosophis vocatur p̄mum mobile. vbi nulla est stella. sed suo motu mouet totum mundum. tertius gradus est celū quod dicit̄ firmamentū in quo includunt̄ celi planetarū. qui a philosophis dividunt̄ in septem. quartus ignis. quintus aer. sextus aqua. septimus terra. octauus creature que habent esse ⁊ vivere ut plantae. nonus malia ⁊ decimus creature que habent esse tantum sicut lapides t̄c. Homo est cōpositus de inferioribus gradib⁹ creaturarū spiritualiū ⁊ corporaliū. Ideo dicit̄ christ⁹. vos de deo sum estis. Autoritas. Formauit igit̄ deus hominem de limo terre ⁊ inspirauit in facie eius spiraculum vite. et factus est homo in animā viuentem. Genes. ii. Ecce infimus gradus creaturarum corporalium. Ego sc̄z persona diuina sum vna super omes creaturas vos de deo sum estis. q̄tu igit̄ humiliari debemus. Moraliter si vultis cognoscere de vobis vel de alijs si estis de illis sursum vel deo sum ei. Ipse autem iuste vocatis cūctis viris galadis ad multos de effraim interfecit. ⁊ posuit se ad vaniebant aliq̄ de effraim q̄ volebant transire dicebant ad vnum quemq; nūquid effrateus es. quo dicete non sum. interrogabant eum. dic ḡ sebolech quod interpretatur spica. Ipse autem respondebat sebolech non valens exprimere spicam eadem littera. statimq; apprehensum iugula

Libera arbitriū

Feria secunda post reminiscere

bāt et interficerunt de effraim quadraginta duo milia r̄c. et nota quot milia fuerunt occisi. Item etiam in nouo testamēto habet de petro interrogato si erat de discipulis christi. Matth. xxv. Qui dixerunt tu ex illis es. nā et loquela tua manifestum te facit. Ita dico vobis vultis cognoscere de aliquo si est de supnis. s. de p̄destinatis attendatis idioma quod loquit̄. idioma paradisi si est illud de quo dicit p̄s. Beati qui habitant in domo tua dñe in secula seculorum laudabunt te. laudare deum est linguagii paradisi Ideo quādo de te vel alio vides q̄ placet tibi orare et deus laudare potest dici tu ex illis es. Idē de sacerdote vel religioso qui dicit deuote oras suas. Nota p̄ omnia de ceteris Linguagium inferni ē illud de quo Joh. Apocal. xv. Estuauerunt estu magno et blasphemauerunt nomen dei habētis protestatem sup has plagas. Si ergo vis scire de te vel alio si est p̄scitus vel reprobat̄ respice quod linguagii loquif̄ si iurat enormiter blasphematus renegat r̄c. et tu ex illis es. s. damnatis prescritis. nam et loquela tua r̄c. vir multū iurans replebit iniquitate. Eccl. xxiij. Ideo deus conquerit de rectoribus et gubernatoribus. Isa. lij. Dominatores populi mei inique agunt dicit dominus iugiter et tota dienomē meū blasphematur. Si em̄ aliquis male loqueret̄ de rege statim puniretur. Sed de deo om̄es possunt male loqui et null̄ corrigit̄. Ideo et male euenerit rectorib⁹ et gubernatoribus ex eo quia sustinent r̄c. Tertio in per lamento christi cum iudeis ostēditur sua eminētia principalis. de qua thema multa habeo. r̄c. Ita multa sumi possunt p̄ similitudinez boni iudicis qui anteq̄ dat sententiā multa facit multa loquitur. Primo facit pcessus. Secundo dat de fensiōes iuris. Tertio examinat pcessum. Quarto dat sententiā. Hic de vob̄ p̄mo fit pcessus quādo aliquis facit aliquod bonuz opus statim scribitur in libro pcessus conscientie. verbi gratia. si quis orat. opus trāsit s. scripture remanet. Idē de elemosyna et ieunio Autoritas. Cum gentes que legem nō habent naturaliter ea que legi sūt faciunt eiusmodi legē nō habentes ipsi sibi sunt lex qui ostendunt opus legis scriptum in cordi bus suis testimoniū reddente illis conscientia ipsorum. Rom. ii. Nota gentes. s. ignorantes legem et scripturem. Idem de malis opib⁹ si male dixistis alicui opus transit scripture manet. autoritas. ps. cxix. Impfectū meū viderunt oculi tui in libro tuo oēs. s. defect⁹ scribenf. Nota om̄es r̄c. Ecce de p̄mo multa habeo de vob̄ loq̄ faciendo pcessum. Secundo dat defensiōes iuris sc̄z quattuor quibus nos possumus defendere contra om̄es defectus et inimicos impugnantes nos. Prima est peccatorū contritio. Autoritas. Recogitabo tibi om̄es annos meos in amaritudine anime mee. Isa. xxxvii. Secunda ē p̄/

positum emendandi. Joh. viij. Nade sc̄z ad paradisum et amplius noli peccare. Tertia est origi confessio. in iudicio humano confitenti datur cōdemnatiua sentia. sed in iudicio diuino dāt sententia absolutoria. Ideo dicit scripture. qui abscondit scelera sua nō dirige. Qui aut̄ confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam cōsequetur. Proverb. xxvij. Quarta defensio est penitenti alis afflictio. sc̄z seruare penitentiā a confessore iunctam que nō debet dari cōtra voluntatem. Et ratio. quia ille qui dimittit damnabit̄. et in iudicio talis poterit dicere christo. Feci iudicium sc̄z in confessione et iusticiam. s. p̄ penitentiā. ideo nō tradas me calumniantibus me. ps. cxvij. Tertio tenetur consiliū et examinantur merita. s. quādo anima egressa est a corpore statim venit angel⁹ ad christum dicens. Domine quid fieri de anima ista. et christus tenet consilium cum beata virgine Maria et sanctis r̄c. De isto consilio christ⁹ ait. qui dixerit fratri suo racha. reus erit consilio. Matth. v. Racha est dictio despiciētis. Joh. dicit. Quid habeo de vobis dicere r̄c. Quarto habet iudicare si homo moritur in peccato dicit christus angelis. Seruū inutilem nō vestīum veste nuptiali ligatis pe. et ma. r̄c. Mat. xxv. Deinde dicit demonib⁹ r̄c. et vos mittite eum in tenebras exteriores et ibi erit fletus et stridor dentium. Si vero decedat in gratia dicit christ⁹. Euge serue bone et fidelis r̄c. Ecce quare dicit. multa habeo de vobis r̄c.

Feria sc̄da post dñicam remīniscere. Hymnus secundus

Go que beneplacita sunt ei facio semp. textualiter habetur. Joh. viij. Recitatue aut̄ i euāgelio hodierno. Sanctū euāgeliū ho/ diernū continet pulchrum colloquiuū inter iesum et iudeos in quo christ⁹ declarat quattuor excellētias de seipso altissimas.

Prima ē humanitas temporalis
Sc̄da diuinitas eternalis
Tertia autoritas iudicialis
Quarta benignitas vniuersalis

Et in his fundamentaliter consistit fides. de vltima quia se voluit humiliare in complendo patr̄ voluntatem. dicit thema. Ego que beneplacita sunt ei facio semper. Primo ergo christus docuit suam veram humanitatem temporalem. q̄a verus homo erat. Et dum inquit. ego vado et queritis me et in peccato vestro moriemini et q̄ ego vado vos nō potestis venire. Et ista ē p̄ma pars. notate quō christ⁹ ostēdit suā humanitatē et nota hic secreta nota declarationez. ego vado. Nam ire et mutare nō est diuinitatis. quia imutabilis et invariabilis est. vt dicit sanct⁹ Joh. p̄ma parte. q. ix. articulo p̄mo et secūdo. Et opor.